

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

S paragrafy do hrobu, část II. - Veřejná a neveřejná pohřebiště

V dnešním článku se budeme věnovat problematice, na jakých místech může dojít k pohřbívání (veřejná a neveřejná pohřebiště), jak jsou provozovatelé pohřebišť povinni postupovat v případě, že se pohřebiště ruší, ukládání a exhumaci lidských pozůstatků.

Zákon o pohřebnictví umožňuje pohřbívát lidské pozůstatky zásadně pouze na veřejných nebo neveřejných pohřebištích, která podléhají zákonné regulaci.

V dnešním článku se budeme věnovat problematice, na jakých místech může dojít k pohřbívání (veřejná a neveřejná pohřebiště), jak jsou provozovatelé pohřebišť povinni postupovat v případě, že se pohřebiště ruší, ukládání a exhumaci lidských pozůstatků.

Zákon o pohřebnictví umožňuje pohřbívát lidské pozůstatky zásadně pouze na veřejných nebo neveřejných pohřebištích, která podléhají zákonné regulaci.

Za veřejné pohřebiště považuje zákon č. [256/2001](#) Sb. o pohřebnictví (dále jen „zákon“) prostor určený k pohřbení lidských pozůstatků nebo uložení zpopelněných lidských ostatků v podobě míst pro hroby a hrobky nebo úložiště jednotlivých uren nebo rozptylové či vsypové louky nebo jejich kombinace. Provozování veřejného pohřebiště je službou ve veřejném zájmu zajišťovanou obcí v samostatné působnosti nebo registrovanou církví nebo náboženskou společností. Nemůže-li obec zajistit provozování veřejného pohřebiště v územním obvodu své působnosti, je povinna zajistit provozování veřejného pohřebiště v jiné obci v okolí na základě dohody s provozovatelem pohřebiště. Provozovatel pohřebiště je povinen:

- a) provozovat veřejné pohřebiště v souladu se zveřejněným řádem veřejného pohřebiště, zákonem a zvláštními právními předpisy,
- b) stanovit stejné podmínky pro sjednání nájmu hrobového místa pro každého nájemce,
- c) zdržet se ve styku s pozůstalými chování nešetrného k jejich citům a umožnit při smutečních obřadech účast registrovaných církví, náboženských společností a jiných osob v souladu s projevenou vůlí osob, které sjednaly pohřbení,
- d) vést evidenci související s provozováním veřejného pohřebiště,
- e) v případě, že lidské ostatky nejsou ani po uplynutí stanovené tlecí doby zetlelé, neprodleně zajistit příslušné podklady pro stanovení nové tlecí doby,
- f) v případě zákazu pohřbívání bezodkladně písemně informovat nájemce hrobových míst, pokud je mu známa jejich adresa, a současně informovat veřejnost o tomto zákazu v místě na daném veřejném pohřebišti obvyklém,
- g) v případě rušení veřejného pohřebiště:
  1. písemně informovat nájemce hrobových míst o zahájení řízení, pokud je mu známa jejich adresa, a současně tuto informaci zveřejnit na místě na daném veřejném pohřebišti obvyklém,
  2. písemně informovat nájemce hrobových míst o vydání rozhodnutí podle § 24 odst. 1 zákona k datu, k němuž má být veřejné pohřebiště zrušeno, pokud je mu známa jejich adresa, a současně tuto informaci zveřejnit na místě na daném veřejném pohřebišti obvyklém,
  3. pokud nájemci hrobových míst před zveřejněním dnem zrušení veřejného pohřebiště nepřemístí lidské ostatky na jiné veřejné pohřebiště, ponechat nezpopelněné lidské ostatky na místě, urny vybrat a lidské ostatky, které v nich byly obsaženy, uložit do společného hrobu na jiném veřejném

pohřebišti, nebo je volně smísit se zemí a další povinnosti, jež stanoví zákon.

Za neveřejná pohřebišť považuje zákon účelová zařízení určená výlučně pro uložení lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů řeholních řádů nebo kongregací a prostory zřízené přede dnem nabytí účinnosti zákona pro uložení lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků členů uzavřených, zejména příbuzenských společenství, se považují za neveřejná pohřebišť. Za neveřejná pohřebišť se rovněž považují účelová zařízení určená výlučně pro uložení lidských pozůstatků příslušníků registrovaných církví nebo náboženských společností (zákon č. [308/1991](#) Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností, zákon č. [161/1992](#) Sb., o registraci církví a náboženských společností), jejichž vnitřní předpisy a obřady neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo zpopelněných lidských ostatků na veřejném pohřebišti. Provozování neveřejného pohřebiště nesmí ohrozit veřejné zdraví a podléhá státnímu zdravotnímu dozoru.

I pohřbívání do hrobů má své přesně stanovené pravidla, jež stanoví, že hroby pro ukládání lidských pozůstatků musí splňovat následující požadavky:

- a) jejich hloubka musí být u dospělých osob a dětí od 10 let nejméně 1,5 m, u dětí mladších 10 let nejméně 1,2 m,
- b) dno hrobu musí ležet nejméně 0,5 m nad hladinou podzemní vody,
- c) boční vzdálenosti mezi jednotlivými hroby musí činit nejméně 0,3 m,
- d) rakev s lidskými pozůstatky musí být po uložení do hrobu zasypána zkpřenou zeminou ve výši minimálně 1,2 m.

V případě, že se rozhodnete nezpopelnit, tak vaše nezpopelněné lidské ostatky musí být uloženy v hrobě po tlecí dobu, která se zřetelem ke složení půdy musí trvat minimálně 10 let. Před uplynutím tlecí doby mohou být do téhož hrobu uloženy další lidské pozůstatky, pokud je možné je umístit nad úroveň naposledy pohřbených lidských pozůstatků a vrstva ulehle zeminou nad rakví bude činit nejméně 1 m.

Může se taky stát, že se rozhodnete pro exhumaci lidských ostatků uložených v hrobě, a to z jakýchkoliv důvodů (např. zpopelnění, uvolnění místa v hrobu apod.). Pro exhumaci lidských ostatků před uplynutím tlecí doby budete potřebovat souhlas okresního hygienika. Náklady na exhumaci hradí ten, kdo o ni požádal; provozovatel pohřebiště zajistí při exhumaci provoz na pohřebišti tak, aby nebyl narušen veřejný pořádek a aby byl vyloučen přenos možné nákazy. Nutnosti souhlasu okresního se vyhnete v případě, že jsou lidské ostatky uloženy v hrobce. V takovém případě není třeba k jejich přemístění, nemá-li být rakev otevřena, souhlasu okresního hygienika.

Pro uložení zpopelněných lidských ostatků na veřejném pohřebišti zákon vyžaduje souhlas provozovatele pohřebiště.

Náklady spojené s uložení lidských pozůstatků ve zdravotnickém zařízení nebo ústavu sociální péče po uplynutí 48 hodin od úmrtí nebo pitvy a s jejich převozem nebo s jejich uložení po uplynutí této doby u jiného subjektu hradí ten, kdo sjedná pohřbení. Nesjedná-li ve lhůtě 96 hodin od oznámení úmrtí podle zvláštního právního předpisu žádná fyzická nebo právnická osoba pohřbení nebo nebyla-li zjištěna totožnost mrtvého do 1 týdne od zjištění úmrtí a žádné zdravotnické zařízení v souladu s podmínkami stanovenými zvláštním právním předpisem neprojevovalo zájem o využití lidských pozůstatků pro potřeby lékařské vědy a výzkumu nebo k výukovým účelům, je povinna zajistit pohřbení obec, na jejímž území k úmrtí došlo nebo byly lidské pozůstatky nalezeny, případně vyloženy z dopravního prostředku. Lidské pozůstatky osob, u nichž nebyla zjištěna totožnost, mohou být pohřbeny pouze uložení do hrobu nebo hrobky.

Další články:

- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporální autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnické osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)
- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)